

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 828

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 septembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
742.	— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor	2–6
759.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar și a adresei poștale a unui imobil situat în municipiul București, aflat în domeniul public al statului, pentru revocarea dreptului de administrare al Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București și darea acestuia în administrarea Ministerului Apărării Naționale, precum și pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	7–9
760.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.294.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 168/2017 pentru aprobarea Ghidului solicitantului aferent măsurii II.4 „Investiții productive în acvacultură — creșterea eficienței energetice, energie regenerabilă” din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 48 din 18 iunie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	11–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1), art. 9 lit. d), e) și o) și ale art. 34 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. IV lit. b) din Legea nr. 177/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții și al art. 4 alin. (1), art. 9 lit. d), e) și o) și al art. 41 alin. (1) și art. 43 alin. (5) lit. d) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 11 decembrie 1995, se modifică după cum urmează:

1. **Titlul hotărârii va avea următorul cuprins:**

„HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor, precum și verificarea calității lucrărilor executate”

2. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor, precum și verificarea calității lucrărilor executate, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

3. **Anexa se modifică și înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.**

Art. II. — În termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri:

a) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice elaborează procedura privind atestarea verificatorilor de proiecte și a experților tehnici în construcții, care se aprobă prin ordin al ministrului în conformitate cu art. 41 alin. (2) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu completările ulterioare, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;

b) Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. elaborează procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică al responsabililor tehnici cu execuția și diriginților de șantier care se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice în conformitate cu art. 41 alin. (2) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I; procedura va cuprinde, printre altele, și atribuțiile specifice ale responsabililor tehnici cu execuția și diriginților de șantier, precum și modalitatea de anulare, pe cale administrativă, a autorizației de responsabil tehnic cu execuția sau dirigințe de șantier.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Paul Stănescu

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Ministrul apărării naționale,

Mihai-Viorel Fifor

p. Ministrul educației naționale,

Petru Andea,

secretar de stat

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Cristian-Gabriel Winzer,

secretar de stat

REGULAMENT

privind verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor, precum și verificarea calității lucrărilor executate

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul regulament privind verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor, precum și verificarea calității lucrărilor executate, denumit în continuare *regulament*, stabilește și detaliază activitățile, atribuțiile și modul de exercitare a dreptului de practică al specialiștilor cu activitate în construcții, în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu completările ulterioare.

(2) Verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor, precum și expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor în ceea ce privește respectarea reglementărilor tehnice referitoare la cerințele fundamentale prevăzute de Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, se efectuează de către specialiști cu activitate în construcții, atestați de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice. Verificarea execuției lucrărilor de construcții în ceea ce privește respectarea cerințelor fundamentale prevăzute de Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, se efectuează de către specialiști cu activitate în construcții, autorizați de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C.

(3) Construcțiile, precum și instalațiile aferente acestora, denumite în continuare *construcții*, care fac obiectul activităților stabilite la alin. (2) sunt cele prevăzute la art. 2 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare.

(4) Categoria de importanță a construcțiilor se determină în conformitate cu metodologia de stabilire a categoriei de importanță a construcțiilor, aprobată prin ordin al ministrului de resort, emis în baza Hotărârii Guvernului nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Construcțiile provizorii care sprijină sau înlocuiesc temporar o construcție definitivă sau părți ale acesteia se încadrează în categoria de importanță a construcției definitive pe care o sprijină sau o înlocuiesc temporar.

Art. 2. — În sensul prezentului regulament, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *verificator de proiecte* — specialist cu activitate în construcții atestat în unul sau mai multe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, care efectuează verificarea proiectelor în ceea ce privește respectarea reglementărilor tehnice și cerințelor fundamentale aplicabile prevăzute de lege;

b) *expert tehnic* — specialist cu activitate în construcții atestat în unul sau mai multe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, care efectuează expertiza tehnică a construcțiilor, a execuției lucrărilor de construcții și, în situațiile prevăzute de lege, efectuează expertizarea tehnică a proiectelor;

c) *responsabil tehnic cu execuția* — specialist cu activitate în construcții autorizat, cu atribuții privind asigurarea calității

execuției lucrărilor de construcții pe care le coordonează, din punct de vedere tehnic, pe tot parcursul procesului de execuție;

d) *diriginte de șantier* — specialist cu activitate în construcții autorizat, cu atribuții privind verificarea execuției corecte a lucrărilor de construcții, în conformitate cu documentațiile tehnice/documentațiile tehnico-economice aferente.

Art. 3. — Activitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) se efectuează de către specialiști cu activitate în construcții, după cum urmează:

a) verificator de proiect atestat, pentru activitățile de verificare a proiectelor;

b) expert tehnic atestat, pentru expertizarea tehnică a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor;

c) responsabil tehnic cu execuția și diriginte de șantier, pentru activitățile de verificare a calității lucrărilor executate.

Art. 4. — (1) Pentru profesiile reglementate de verificator de proiect atestat și expert tehnic atestat în România, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice este autoritatea competentă în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (3), coroborate cu cele ale lit. A pct. 8 din anexa nr. 3 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru profesiile reglementate de responsabil tehnic cu execuția și diriginte de șantier în România, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. este autoritatea competentă în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (3), coroborate cu cele ale lit. A pct. 9 din anexa nr. 3 la Legea nr. 200/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice organizează atestarea tehnico-profesională a verificatorilor de proiecte și a experților tehnici, pe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, precum și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al acestora.

(4) Potrivit art. 21 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. organizează autorizarea responsabililor tehnici cu execuția și a diriginților de șantier, precum și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al acestora.

Art. 5. — Specialiștii cu activitate în construcții, prevăzuți la art. 2, își pot desfășura activitatea în condițiile legii, ca:

a) persoană fizică autorizată să desfășoare activități în mod individual și independent, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016;

b) acționar/angajat/asociat al unei persoane juridice care are ca obiect de activitate inclusiv cod CAEN 71 Activități de arhitectură și inginerie; activități de testări și analiză tehnică.

CAPITOLUL II

Verificarea tehnică a proiectelor

Art. 6. — (1) Verificarea tehnică a proiectelor se efectuează de către specialist/specialiști cu activitate în construcții atestat/atestați ca verificator/verificatori de proiecte, pe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor.

(2) Verificarea tehnică a proiectelor se realizează potrivit legii, prin grija și responsabilitatea investitorului/proprietarului/administratorului, după caz, pe domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile stabilite de proiectant/proiectanți și precizate în proiect.

(3) Verificatorul de proiecte este angajat al investitorului/proprietarului/administratorului și efectuează verificări numai pentru domeniile/subdomeniile de construcții și specialitățile pentru instalațiile aferente construcțiilor pentru care este atestat, corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile.

Art. 7. — (1) Verificatorul de proiecte îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții potrivit domeniului/domeniilor și/sau subdomeniului/subdomeniilor de construcții și/sau specialității/specialităților pentru instalațiile aferente construcțiilor pentru care a fost atestat:

a) verifică documentația tehnică pentru obținerea avizelor solicitate prin certificatul de urbanism;

b) verifică în cadrul obiectivelor noi de investiții: proiectul pentru autorizarea/desființarea executării lucrărilor, proiectul tehnic de execuție, respectiv piesele scrise dintre care fac parte, nelimitativ, memoriul tehnic general, breviare de calcul, caiete de sarcini, instrucțiuni tehnice de execuție și/sau exploatare, programul de control al calității execuției lucrărilor de construcții și piesele desenate, după caz;

c) verifică în cazul intervențiilor la construcții existente: documentația de avizare a lucrărilor de intervenții, proiectul pentru autorizarea/desființarea executării lucrărilor și proiectul tehnic de execuție, respectiv piesele scrise dintre care fac parte, nelimitativ, memoriul tehnic general, breviare de calcul, caiete de sarcini, instrucțiuni tehnice de execuție și/sau exploatare, programul de control al calității execuției lucrărilor de construcții și piesele desenate, inclusiv detaliile de execuție elaborate pe baza expertizei tehnice a construcțiilor existente și, după caz, a studiilor, auditului ori analizelor de specialitate în raport cu specificul investiției, după caz;

d) verifică documentele tehnice întocmite, după caz, pe parcursul execuției lucrărilor, de către proiectant/proiectanți, cu acordul scris al investitorului/proprietarului/beneficiarului/administratorului;

e) întocmește, respectiv semnează și ștampilează referatul de verificare a proiectului care cuprinde, printre altele, date și informații referitoare la respectarea/nerespectarea, după caz, a reglementărilor tehnice și asigurarea cerințelor fundamentale aplicabile;

f) verifică, pentru toate tipurile de obiective de investiții și exprimă corespunzător în referatul de verificare a proiectului, concordanța dintre soluția tehnică descrisă în memoriile tehnice pe specialități, tehnologia de execuție propusă pentru realizarea obiectivului de investiții și caietele de sarcini corespunzătoare, concordanță reflectată inclusiv în listele de cantități de lucrări din proiectul tehnic de execuție. Evaluările cantităților de materiale de construcții, numărul și tipul utilajelor și

echipamentelor, al forței de muncă și al manoperei, precum și transportul acestora sunt în responsabilitatea proiectantului de specialitate și vor fi integrate în devizul general estimativ al proiectului prin grija și responsabilitatea proiectantului general;

g) semnează și ștampilează documentațiile verificate dacă acestea sunt corespunzătoare din punctul de vedere al cerințelor stabilite în lege.

(2) Verificatorul de proiecte întocmește și ține la zi registrul de evidență a proiectelor verificate.

Art. 8. — În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1), coroborate cu art. 26 alin. (1) și art. 30 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, potrivit domeniului/domeniilor și/sau subdomeniului/subdomeniilor de construcții și/sau specialității/specialităților pentru instalațiile aferente construcțiilor pentru care a fost atestat, verificatorul de proiecte:

a) nu poate verifica, semna și ștampila proiectul/proiectele întocmite de el, proiectul/proiectele la a căror elaborare a participat sau proiectul/proiectele pentru care, în calitate de expert tehnic atestat, a elaborat raportul de expertiză tehnică;

b) răspunde în mod solidar cu proiectantul în ceea ce privește asigurarea nivelului de calitate a construcției/construcțiilor pentru realizarea cerințelor fundamentale aplicabile prevăzute în proiect, precum și pentru concordanța dintre soluția tehnică descrisă în memoriile tehnice pe specialități, tehnologia de execuție propusă pentru realizarea obiectivului de investiții și caietele de sarcini corespunzătoare, concordanță reflectată inclusiv în listele de cantități de lucrări din proiectul tehnic de execuție;

c) efectuează verificarea, din punct de vedere tehnic, a unei documentații tehnice/proiect numai pentru domeniul/domeniile și/sau subdomeniul/subdomeniile de construcții și/sau specialitatea/specialitățile pentru instalațiile aferente construcțiilor, corespunzător cerinței/cerințelor fundamentale pentru care a fost atestat.

CAPITOLUL III

Expertizarea tehnică a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor

Art. 9. — (1) Expertizarea tehnică a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor, denumită în continuare *expertizare tehnică*, este o activitate complexă care cuprinde, după caz, încercări, relevee, analize și evaluări, necesare determinării stării tehnice a unei construcții existente sau nefinalizate, a modului în care au fost executate lucrările de construcție sau a modului în care un proiect respectă reglementările tehnice în vederea asigurării cerințelor fundamentale aplicabile prevăzute de lege.

(2) Expertizarea tehnică se poate realiza și în următoarele situații:

a) intervenții la construcții existente;

b) în cazul dezastrelor sau accidentelor datorate factorilor naturali sau antropici sau activităților tehnologice, în vederea evaluării stării tehnice a construcțiilor avariate;

c) la solicitarea autorității contractante sau a beneficiarului privind proiectul/proiectele sau execuția lucrărilor și a construcțiilor;

d) pentru evaluarea construcțiilor existente la acțiuni seismice și, după caz, stabilirea de măsuri de intervenție;

e) în vederea determinării calității tehnice a unor proiecte.

Art. 10. — Expertizarea tehnică se realizează de către expert/experti tehnici atestat/atestați, în condițiile legii, pe

domenii/subdomenii de construcții și specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, corespunzător cerințelor fundamentale, la solicitarea, după caz, a proprietarilor, administratorilor, investitorilor, autorităților cu atribuții de control, instanțelor judecătorești și/sau a altor părți interesate.

Art. 11. — (1) În cazul producerii unor evenimente deosebite din cauza unor factori naturali sau antropici, potrivit prevederilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, la solicitarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. sau, după caz, a structurilor proprii de control din cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, prevăzute la art. 34 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, în vederea evaluării stării tehnice a construcțiilor avariate este obligatorie participarea experților tehnici atestați pe domeniile/subdomeniile de construcții și specialitățile pentru instalațiile aferente construcțiilor, corespunzătoare construcției/construcțiilor avariate, în vederea stabilirii condițiilor de utilizare în continuare ori de dezafectare a acestora.

(2) În cazul în care expertul tehnic ajunge la concluzia că se impune, în mod justificat, luarea unor măsuri imediate, în vederea prevenirii unor accidente cu urmări grave — victime omenești sau pagube materiale, acesta le va aduce la cunoștință, în scris, proprietarului/administratorului construcției sau investitorului, după caz, care este obligat să le pună în aplicare.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), până la asigurarea prezenței expertului/expertilor tehnic/tehnici, după caz, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. sau structurile proprii de control din cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, prevăzute la art. 34 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, pot dispune măsurile tehnice imediate, de primă necesitate, conform unei proceduri elaborate de Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. și aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, potrivit art. 41 alin. (2) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, conform unor proceduri elaborate la nivelul structurilor prevăzute la art. 34 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare.

Art. 12. — (1) Expertul tehnic realizează expertiza tehnică în conformitate cu prevederile reglementărilor tehnice aplicabile la data realizării acesteia.

(2) Concluziile și, după caz, soluțiile și măsurile de intervenție propuse și fundamentate de expertul tehnic în raportul de expertiză tehnică se însușesc de către proprietarul/administratorul construcției și stau la baza deciziei de intervenție pentru punerea în siguranță a construcției în scopul realizării cerințelor fundamentale aplicabile sau desființarea acesteia, după caz. Expertul tehnic răspunde, potrivit prevederilor art. 26 alin. (3) și ale art. 30 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, pentru soluțiile date.

(3) Raportul de expertiză tehnică întocmit, semnat și ștampilat de către expertul tehnic:

a) constituie parte a temei de proiectare pentru elaborarea documentațiilor tehnico-economice pentru executarea lucrărilor de intervenție sau, după caz, de desființare a construcției existente, în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data elaborării acestora;

b) se înregistrează în registrul propriu de evidență și în registrul electronic la autoritatea competentă și se predă, în original, beneficiarului/investitorului/propietarului, însoțit de copia legitimației de atestare.

(4) Expertul tehnic verifică, semnează și ștampilează documentațiile tehnice, în toate fazele de elaborare ale acestora, în domeniile/subdomeniile de construcții și specialitățile de instalații pentru care este atestat și a întocmit expertiza tehnică, pentru confirmarea conformității acestora cu raportul de expertiză tehnică.

(5) Expertul tehnic întocmește și ține la zi registrul de evidență a expertizelor tehnice efectuate.

CAPITOLUL IV

Verificarea calității lucrărilor executate

Art. 13. — Verificarea calității lucrărilor executate la construcțiile noi și la intervențiile la construcțiile existente în vederea asigurării nivelului de calitate corespunzător cerințelor fundamentale prevăzute de Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, se efectuează de către:

- a) executanți, prin responsabili tehnici cu execuția autorizată;
- b) investitori, prin diriginți de șantier autorizați.

Art. 14. — (1) Responsabilul tehnic cu execuția își desfășoară activitatea ca angajat al operatorului/operatorilor economic/economici care execută lucrări de construcții, în vederea asigurării nivelului de calitate corespunzător cerințelor fundamentale prevăzute de lege, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare.

(2) Dirigintele de șantier își desfășoară activitatea ca angajat al investitorului în vederea verificării execuției corecte a lucrărilor de construcții, pe tot parcursul lucrărilor, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare.

Art. 15. — (1) Responsabilul tehnic cu execuția și dirigintele de șantier își desfășoară activitatea numai în domeniul/domeniile, respectiv subdomeniul/subdomeniile de construcții în care au fost autorizați.

(2) Responsabilul tehnic cu execuția și dirigintele de șantier întocmesc și țin la zi registrul de evidență a activității și a lucrărilor de construcții la care au participat.

Art. 16. — Persoana fizică atestată sau autorizată nu poate exercita, la aceeași investiție, decât una dintre următoarele activități:

- a) verificador de proiecte;
- b) expert tehnic;
- c) responsabil tehnic cu execuția;
- d) diriginte de șantier.

Art. 17. — (1) Responsabilul tehnic cu execuția îndeplinește, în condițiile legii, în principal, următoarele atribuții:

a) cunoaște prevederile proiectului tehnic de execuție, verificat conform legii;

b) verifică existența fișelor și proiectelor tehnologice de execuție, a procedurilor de realizare a lucrărilor corespunzătoare caietelor de sarcini din proiectul tehnic de execuție, planurilor de verificare a execuției, proiectelor de organizare a execuției lucrărilor, precum și graficele de realizare a construcțiilor, altele decât cele prevăzute în proiectul tehnic de execuție;

c) participă la toate fazele de verificare a execuției lucrărilor, inclusiv la fazele determinante prevăzute în planul de control al calității lucrărilor de construcții;

d) pune la dispoziția investitorului documentația de execuție întocmită, în vederea constituirii/completării, după caz, a cărții tehnice a construcției;

e) oprește execuția lucrărilor de construcții când constată neconformități care pot afecta calitatea acestora;

f) oprește execuția lucrărilor de construcții în cazul în care se produc accidente tehnice și/sau constată abateri de la prevederile proiectului tehnic de execuție, înștiințează Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. sau, după caz, structurile proprii de control din cadrul instituțiilor prevăzute la art. 34 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, și permite reluarea lucrărilor numai după remedierea acestora.

(2) Dirigințele de șantier îndeplinește, în condițiile legii, în principal, următoarele atribuții:

a) cunoaște prevederile proiectului pentru autorizarea executării/desființării lucrărilor de construire și ale proiectului tehnic de execuție, verificat potrivit legii;

b) verifică existența fișelor și proiectelor tehnologice de execuție, a procedurilor de realizare a lucrărilor, planurilor de verificare a execuției, proiectelor de organizare a execuției lucrărilor, precum și graficele de realizare a construcțiilor, actualizate prin eventualele dispoziții de șantier emise pe parcursul derulării lucrărilor;

c) asigură secretariatul comisiei de recepție la terminarea lucrărilor și întocmește, în numele investitorului/proprietarului/administratorului, documentele de recepție la terminarea lucrărilor și constituie cartea tehnică a construcției;

d) participă la toate fazele de verificare a execuției lucrărilor, inclusiv la fazele determinante prevăzute în planul de control al calității lucrărilor de construcții;

e) oprește execuția lucrărilor de construcții când constată neconformități care pot afecta calitatea acestora;

f) oprește execuția lucrărilor de construcții și înștiințează Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. sau, după caz, structurile proprii de control din cadrul instituțiilor prevăzute la art. 34 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, în cazul în care se produc accidente tehnice și/sau constată abateri de la prevederile proiectului tehnic de execuție.

Art. 18. — Încălcarea prevederilor prezentului regulament de către verficatorii de proiecte, experții tehnici, responsabilii tehnici cu execuția și diriginții de șantier atrage răspunderea juridică a acestora, în condițiile legii.

Art. 19. — Potrivit prevederilor Legii nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane cu atribuții de control din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. sau, după caz, din cadrul structurilor proprii de control ale instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, prevăzute la art. 34 din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 20. — Prevederile prezentului regulament se aplică tuturor factorilor implicați în verificarea proiectelor, expertizarea

tehnică a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor și verificarea calității lucrărilor executate.

Art. 21. — În aplicarea prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, dreptul de practică al specialiștilor cu activitate în construcții atestați/autorizați, după caz, se acordă pe durată nedeterminată și se confirmă periodic, din 5 în 5 ani, prin verificarea îndeplinirii cerințelor inițiale de atestare/autorizare și prin vizarea legitimației emise odată cu atestatul/autorizația.

Art. 22. — (1) În aplicarea prevederilor art. 9 lit. o) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, pentru confirmarea periodică a dreptului de practică, specialiștii cu activitate în construcții atestați/autorizați participă în calitate de cursanți la minimum un program de formare/perfecționare profesională continuă în domeniul pentru care sunt atestați/autorizați, organizat de către o instituție sau organizație acreditată de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior — ARACIS.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se consideră *program de formare/perfecționare profesională continuă* predarea de cursuri în calitate de cadru didactic universitar, al căror conținut este dovedit de fișa disciplinei, corespunzătoare domeniilor pentru care se solicită dovada formării profesionale continue, în domeniile/subdomeniile și specialitățile în care specialiștii sunt atestați/autorizați, fiind inclusă în evaluarea necesară pentru confirmarea periodică a dreptului de practică a specialiștilor atestați/autorizați.

Art. 23. — În vederea gestionării datelor și informațiilor privind specialiștii în construcții atestați, respectiv autorizați, precum și a monitorizării activității acestora, se înființează:

a) un registru electronic de evidență a verficatorilor de proiecte atestați și, respectiv, un registru electronic de evidență a experților tehnici atestați, gestionate și actualizate periodic de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;

b) un registru electronic de evidență a responsabililor tehnici cu execuția și, respectiv, un registru electronic de evidență a diriginților de șantier, gestionate și actualizate periodic de Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C.

Art. 24. — (1) Din veniturile proprii constituite la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în baza prevederilor art. 43 alin. (4) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, se efectuează cheltuieli curente și cheltuieli de capital pentru participarea specialiștilor în calitate de membri în comisiile de examinare/contestații pentru atestarea tehnico-profesională ca verficatori de proiecte și experți tehnici, astfel cum este prevăzut la art. 43 alin. (5) lit. c) și d), alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/1995, republicată, cu completările ulterioare, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație în bugetul de venituri proprii ale Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(2) Indemnizația pentru participarea specialiștilor, în calitate de membri, în comisiile de examinare/contestații pentru atestarea tehnico-profesională a verficatorilor de proiecte și a experților tehnici, alții decât personalul de specialitate al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, se instituie în regim de plată cu ora, potrivit prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile din anexa nr. 1 cap. I lit. A din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar și a adresei poștale a unui imobil situat în municipiul București, aflat în domeniul public al statului, pentru revocarea dreptului de administrare al Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București și darea acestuia în administrarea Ministerului Apărării Naționale, precum și pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al prevederilor art. 867 alin. (1), art. 868 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București, înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la poziția cu nr. MFP 159740, ca urmare a reevaluării conform prevederilor legale în vigoare, precum și actualizarea adresei poștale la care este situat imobilul, în urma actualizării datelor tehnice din cartea funciară, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă revocarea dreptului de administrare al Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București asupra unui imobil, aflat în proprietatea publică a statului, prevăzut în anexa la Hotărârea nr. 291/2011 privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unor părți de imobile aflate în proprietatea publică a statului, cu completările ulterioare.

(2) Se aprobă darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a imobilului prevăzut la alin. (1), în vederea realizării unui campus universitar pentru Academia Tehnică Militară.

Art. 3. — Datele de identificare ale imobilului prevăzut la art. 2 asupra căruia se revocă dreptul de administrare al

Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București și se dă în administrarea Ministerului Apărării Naționale sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între Ministerul Apărării Naționale și Consiliul Local al Sectorului 5 al Municipiului București, prin structurile specializate, nominalizate la nivelul celor două instituții, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Apărării Naționale și Consiliul Local al Sectorului 5 al Municipiului București își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, vor opera modificările corespunzătoare în anexele proprii la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului situat în municipiul București, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București, la care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării acestuia conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și adresa poștală, în urma actualizării datelor tehnice din cartea funciară

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Carte funciară/Nr. cadastrale	Valoarea bunului imobil înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului (lei)	Valoarea de inventar actualizată ca urmare a reevaluării bunului (lei)	Administratorul bunului/CUI
159740	8.19.01	Imobil	Municipiul București, sectorul 5, Șos. Antiaeriană nr. 6D	1. Construcții: Fundație construcția 1 — 218783 — C2: — suprafață construită — 964 mp — suprafață desfășurată — 964 mp Fundație construcția 2 — 218783 — C3: — suprafață construită — 964 mp — suprafață desfășurată — 964 mp Fundație construcția 3 — 218783 — C4: — suprafață construită — 562 mp — suprafață desfășurată — 562 mp Fundație construcția 4 — 218783 — C5: — suprafață construită — 562 mp — suprafață desfășurată — 562 mp Fundație construcția 5 — 218783 — C6: — suprafață construită — 2.182 mp — suprafață desfășurată — 2.182 mp Total suprafață construită — 5.234 mp Total suprafață desfășurată — 5.234 mp 2. Teren: — Suprafața terenului 137.578 mp CF 218783 Nr. cad. 218783	146.128	25.962.729,95	Statul român, în administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București CUI — 4433953

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil situat în municipiul București, aflat în domeniul public al statului, asupra căruia se revocă dreptul de administrare al Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București și care se dă în administrarea Ministerului Apărării Naționale

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Carte funciară/Nr. cadastrale	Valoarea părții bunului care se transmite (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
159740	8.19.01	Imobil	Municipiul București, sectorul 5, Șos. Antiaeriană nr. 6D	1. Construcții: Fundație construcția 1 — 218783 — C2: — suprafață construită — 964 mp — suprafață desfășurată — 964 mp — valoare contabilă — 93.669,37 lei Fundație construcția 2 — 218783 — C3: — suprafață construită — 964 mp — suprafață desfășurată — 964 mp — valoare contabilă — 93.669,37 lei Fundație construcția 3 — 218783 — C4: — suprafață construită — 562 mp — suprafață desfășurată — 562 mp — valoare contabilă — 36.736,34 lei Fundație construcția 4 — 218783 — C5: — suprafață construită — 562 mp — suprafață desfășurată — 562 mp — valoare contabilă — 36.736,34 lei	25.962.729,95	Statul român, din administrarea Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București CUI — 4433953	Statul român, în administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/ Carte funciară/Nr. cadastrale	Valoarea părții bunului care se transmite (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
				Fundație construcția 5 — 218783 — C6: — suprafață construită — 2.182 mp — suprafață desfășurată — 2.182 mp — valoare contabilă — 424.038,53 lei Total suprafață construită — 5.234 mp Total suprafață desfășurată — 5.234 mp Total valoare contabilă — 684.849,95 lei 2. Teren: Suprafața terenului — 137.578 mp Valoare contabilă — 25.277.880 lei CF 218783 Nr. cad. 218783			

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 700/2012
privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 din 18 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi aprobat este de 925, exclusiv demnitarii, din care pentru aparatul central 382, iar pentru comisariatele regionale pentru protecția consumatorilor 543.”

2. La anexa nr. 1, sintagma „Numărul total de posturi 397 — exclusiv demnitarii” se înlocuiește cu sintagma „Numărul total de posturi 382 — exclusiv demnitarii”.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Dănuț Andrușcă

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,

Marius Pîrvu

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 20 septembrie 2018.

Nr. 760.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 168/2017 pentru aprobarea Ghidului solicitantului aferent măsurii II.4 „Investiții productive în acvacultură — creșterea eficienței energetice, energie regenerabilă” din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit — Autoritatea de management pentru POPAM nr. 325.626 din 17.07.2018,

în baza prevederilor:

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului;

— Regulamentului (UE) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului nr. 1.605/2002 al Consiliului;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 168/2017 pentru aprobarea Ghidului solicitantului aferent măsurii II.4 „Investiții productive în acvacultură — creșterea eficienței energetice, energie regenerabilă” din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 14 iunie 2017, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dănuț Alexandru Potor,
secretar de stat

București, 3 august 2018.
Nr. 1.294.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 48

din 18 iunie 2018

Dosar nr. 703/1/2018

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Sorinela-Alina Macavei	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țăndărescu	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana-Hermina Iancu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept investit cu soluționarea Dosarului nr. 703/1/2018 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 6.839/99/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind depuse de către părți puncte de vedere formulate în scris privind chestiunea de drept supusă judecării. Nu a fost identificată practică judiciară la nivelul instanțelor naționale.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul rămâne în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din data de 20 februarie 2018, îndreptată prin Încheierea din 8 martie 2018, în Dosarul nr. 6.839/99/2016, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *În interpretarea și aplicarea dispozițiilor capitolului III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 4 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, schimbarea poziției în clasificarea legală din „muzeu de importanță regională” în „muzeu de importanță națională” în anul 2015 determină la nivel salarial drepturile corespunzătoare noilor condiții de încadrare și, în această ipoteză, care este elementul referențial de raportare al noilor drepturi salariale în condițiile în care la nivelul autorității administrației publice locale tutelară nu există o funcție similară în plată?*

Modificarea drepturilor salariale, în ipoteza ridicată la prima întrebare, vizează toți salariații care își desfășoară activitatea într-un „muzeu de importanță națională” sau aceasta se aplică exclusiv funcțiilor prevăzute în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010?

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

2. Prin acțiunea formulată, Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași, în numele și pentru reclamanții — membri de sindicat, angajați la Muzeul Național al Literaturii Române Iași, a solicitat obligarea Muzeului Național al Literaturii Române Iași la salarizarea corectă a reclamanților în conformitate cu rangul de muzeu de importanță națională acordat prin Hotărârea Guvernului nr. 862/2015 privind acordarea titlaturii de muzeu de importanță națională Muzeului Literaturii Române Iași, precum și pentru aprobarea schimbării denumirii acestuia (*Hotărârea Guvernului nr. 862/2015*) și la plata diferențelor dintre drepturile salariale încasate și cele cuvenite, începând cu data de 21 octombrie 2015 și până la data

plății efective, precum și obligarea Consiliului Județean Iași la alocarea fondurilor necesare stingerii acestor obligații bănești.

3. Reclamanții au motivat că, deși la data de 21 octombrie 2015 a intrat în vigoare Hotărârea Guvernului nr. 862 din 14 octombrie 2015, prin care a fost acordată Muzeului Literaturii Române Iași titulatura de muzeu de importanță națională, aceștia nu au fost salariați corespunzător coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 284/2010*), aplicabili muzeelor naționale sau de importanță națională, ci au continuat să fie remunerați în mod nelegal, prin aplicarea coeficienților de ierarhizare aferenți celorlalte categorii de muzee.

4. Prin *Sentința civilă nr. 585 din 27 martie 2017, Tribunalul Iași* a admis acțiunea și a obligat pârâtul Muzeul Național al Literaturii Române Iași să realizeze reîncadrarea salarială a reclamanților începând cu data de 21 octombrie 2015 prin luarea în considerare a grilei de salarizare corespunzătoare caracterului de muzeu de importanță națională al angajatorului pârât. A obligat pârâtul Muzeul Național al Literaturii Române Iași să plătească fiecărui reclamant diferențele dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite, începând cu data de 21 octombrie 2015 și până la data reîncadrării efective, în cuantum actualizat cu indicele de inflație și majorat cu dobânda legală. A obligat pârâtii Consiliul Județean Iași și Unitatea administrativ-teritorială a județului Iași, prin reprezentant președintele Consiliului Județean Iași, să aloce pârâtului Muzeul Național al Literaturii Române Iași fondurile necesare plății drepturilor bănești.

5. În esență, tribunalul a reținut că schimbarea clasificării muzeului pârât prin Hotărârea Guvernului nr. 862/2015 are drept consecință directă majorarea salariilor personalului încadrat la acest muzeu, întrucât, potrivit capitolului III din anexa nr. IV — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Cultură”, Unități de cultură* — la Legea-cadru nr. 284/2010, salariile personalului încadrat în muzee de importanță națională sunt mai mari decât cele stabilite pentru personalul încadrat în alte categorii de muzee.

6. *Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâtii* Consiliul Județean Iași și Unitatea administrativ-teritorială a județului Iași, prin reprezentant președintele Consiliului Județean Iași, precum și Muzeul Național al Literaturii Române Iași.

7. Consiliul Județean Iași și Unitatea administrativ-teritorială a județului Iași au criticat sentința doar sub aspectul soluției adoptate în ceea ce privește calitatea lor procesuală pasivă.

8. Pârâtul Muzeul Național al Literaturii Române Iași, în motivarea apelului, a arătat că instanța nu a avut în vedere faptul că nu toți angajații-reclamanți sunt încadrați în funcțiile specifice prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 în anexa nr. IV la capitolul III — *Salarii de bază din sistemul muzeelor publice din România*. Astfel, o parte dintre angajații reclamanți sunt încadrați în funcții specifice altor grile de salarizare din domenii precum cercetare științifică, redacții literare, specialiști IT, compartimente comune administrative, aspect ce creează imposibilitatea reîncadrării acestora la un nivel de salarizare superior specific statutului de muzeu de importanță națională, întrucât grilele respective, nefiind specifice domeniului muzeal, nu prevăd diferențieri ale nivelului salarial pe criteriu de importanță națională sau locală.

9. A mai arătat apelantul-pârât Muzeul Național al Literaturii Române Iași că reîncadrarea salarială doar a personalului ce ocupă funcții prevăzute în grila de salarizare specifică muzeelor naționale, pe un nivel salarial superior specific rangului de muzeu de importanță națională, ar crea o nedreptate și o discriminare față de ceilalți salariați ce lucrează în aceeași instituție, dar la alte compartimente și care și-au adus aportul în

egală măsură la dobândirea rangului de muzeu național și își desfășoară activitatea în continuare potrivit exigențelor specifice actualului rang al instituției. Mai mult decât atât, s-ar crea o discriminare între salariații menționați mai sus, angajați ai Muzeului Național al Literaturii Române Iași, față de salariații ce lucrează în compartimentele similare de la celelalte muzee de rang național ce beneficiază de nivelul salarial specific muzeelor de importanță națională. Cu toate acestea, aplicarea întocmai a prevederilor sentinței apelate contravine parțial prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010.

III. Aspectele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

10. Prin Încheierea de sesizare din data de 20 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.839/99/2016, Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este admisibilă, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de următoarele aspecte:

11. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*) depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

12. Prin Hotărârea Guvernului nr. 862/2015, Muzeul Literaturii Române Iași a dobândit titulatura de muzeu de importanță națională, anterior clasificarea acestuia fiind de muzeu de importanță regională.

13. Necesitatea interpretării dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, obiect al cererii de dezlegare prealabilă, este determinată de cadrul legislativ adoptat ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010, care impune distincție între reîncadrare, care se face potrivit legii-cadru de salarizare, ale cărei anexe nu se aplică, și plata efectivă a drepturilor salariale, astfel cum a stabilit Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 32 din 19 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din data de 9 februarie 2016.

14. Inițierea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă se fundamentează pe necesitatea lămuririi modalității de aplicare și interpretare a dispozițiilor normative invocate prin sesizare, în condițiile în care, în ceea ce privește salarizarea reclamanților, trebuie avut în vedere că unitatea pârâtă este o autoritate ce beneficiază, în temeiul art. 4 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 215/2001*), de autonomie financiară, iar pe de altă parte, că în raporturile de muncă ale reclamanților condițiile de reîncadrare s-au modificat ca urmare a dobândirii titlaturii de muzeu național, însă această titlatură este unică la nivelul autorității publice — Consiliul Județean Iași.

15. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

16. S-a subliniat că aspectele ce fac obiectul sesizării sunt chestiuni de drept, în sensul art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, solicitându-se Înaltei Curți de Casație și Justiție statuarea asupra modalității de interpretare și aplicare a unor texte legale în vigoare, asupra cărora instanța supremă nu a statuat, așa cum rezultă din jurisprudența sa.

17. Relativ la condiția noutății, s-a arătat că Înalta Curte de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, a statuat că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de un act normativ recent intrat în vigoare, care are un potențial mai mare de a conține probleme noi de drept, susceptibile să creeze practică neunitară, ci și de o reglementare mai veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei

probleme de drept pentru prima dată¹. Condiția noutății trebuie privită, în contextul legiferării sale, ca unul dintre elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (*control a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (*control a priori*). Însă, deși nu este menționată *expressis verbis* ca o condiție de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, este necesar ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă drept obiect o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății².

18. Plecând de la finalitatea mecanismului hotărârii prealabile și având în vedere rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție de unificator al practicii judiciare, s-a apreciat că aspectele dezbătute satisfac cerința noutății.

19. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data sesizării.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile au formulat următoarele puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept:

21. *Apelantul-pârât Muzeul Național al Literaturii Române Iași* a apreciat că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile instituite de art. 519 din Codul de procedură civilă.

22. Asupra chestiunii de drept supuse judecății, cu privire la prima întrebare, a considerat că schimbarea clasificării din muzeu de importanță regională în muzeu de importanță națională justifică și schimbarea condițiilor de muncă, ceea ce are drept consecință acordarea unui nivel superior de salarizare tuturor angajaților, potrivit noilor condiții de muncă.

23. Cu privire la a doua întrebare, s-a arătat că, întrucât anterior anului 2009 toți angajații unui muzeu de importanță națională beneficiau de un spor de 20%, ulterior dobândirii clasificării de muzeu de importanță națională, toți angajații Muzeului Național al Literaturii Române Iași ar trebui să beneficieze de un nivel de salarizare corespunzător clasificării dobândite de instituție.

24. *Intimata-reclamantă Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământul Preuniversitar Iași, în numele și pentru reclamanții — membri de sindicat*, a considerat, de asemenea, că prezenta sesizare este admisibilă.

25. Pe fondul chestiunii de drept, referitor la prima întrebare, a arătat că, în lipsa elementului de referință impus de lege, și anume existența unei funcții similare în plată în instituția/autoritatea publică respectivă, ar trebui să ne raportăm la nivelul acordat pentru funcții similare în plată dintr-o instituție similară, deoarece, în caz contrar, s-ar ajunge la situația în care pentru unele instituții norma legală ar rămâne fără efecte juridice, în timp ce, pentru altele, va produce efecte juridice și vor fi valorificate drepturile instituite, beneficiind de un tratament diferențiat, ceea ce nu poate fi intenția legiuitorului.

26. Dat fiind faptul că finalitatea metodei analogiei este chiar cea de completare a lacunelor legislative în vederea identificării de soluții pentru situațiile concrete, neprevăzute de lege, s-a considerat că aceasta este cea mai oportună, în acest sens fiind învederate și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016.

27. În privința celei de-a doua întrebări, intimata-reclamantă a arătat că susține punctul de vedere învederat instanței de apel, și anume acela că toți salariații care își desfășoară activitatea într-un muzeu de importanță națională trebuie să beneficieze de drepturile aferente acestei categorii muzeale, adică de drepturile corespunzătoare noilor condiții de lucru, nu doar cei prevăzuți în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010.

V. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

28. Completul de judecată al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a arătat următoarele:

29. Prin Decizia nr. 32/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că „*În raport cu prevederile art. 7 din Legea-cadru nr. 284/2010, ce stabilesc aplicarea etapizată a dispozițiilor sale, și cu cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, art. 4 alin. (2) din Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, care opresc aplicarea efectivă a valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare corespunzătorii claselor de salarizare din anexele Legii-cadru nr. 284/2010, ținând seama și de prevederile art. 6 alin. (1) și (3) din Legea nr. 285/2010, se va face distincție între reîncadrare, potrivit legii-cadru de salarizare, și plata efectivă a drepturilor salariale.*”

30. Pe de o parte, în ceea ce privește încadrarea de la data dobândirii titlaturii de „muzeu de importanță națională”, încadrarea personalului trebuie realizată potrivit capitolului III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010.

31. Însă, în cadrul Muzeului Național al Literaturii Române Iași nu întreg personalul este susceptibil a fi încadrat în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010, parte dintre aceștia fiind încadrați în capitolul II din anexa nr. I, capitolul II din anexa nr. II și capitolul IV din anexa nr. IV la legea-cadru, aceste anexe neprevăzând diferențieri ale nivelului de salarizare între instituții, în funcție de rangul acestora.

32. Pe de altă parte, în ceea ce privește salarizarea, există o distincție între personalul salariat al muzeelor de importanță națională anterior datei de 1 ianuarie 2010 și cel al muzeelor care au dobândit această titlatură ulterior.

33. Pentru cea dintâi categorie, anterior anului 2010, personalul din cadrul muzeelor era salariat conform Ordonanței Guvernului nr. 10/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salariat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salariat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salariat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 177/2008, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 10/2008*), anexa nr. IV/2a, potrivit punctului 2 al Notei, „*Salariile de bază pentru salariații (...) muzeelor naționale și muzeelor de importanță națională stabilite potrivit legii (...), pot fi cu până la 20% mai mari, în limita fondului de salarii aprobat prin buget (...)*”.

34. Odată cu aplicarea dispozițiilor Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (*Legea-cadru nr. 330/2009*) — care abrogă Ordonanța Guvernului nr. 10/2008, cu excepția art. 23, 25 și 30² —, sporul de până la 20% de care au beneficiat salariații muzeelor naționale și muzeelor de importanță națională

¹ Decizia nr. 14/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015.

² Decizia nr. 3/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 3 aprilie 2015.

a fost introdus în salariul de bază atât pentru personalul de execuție, cât și pentru funcțiile de conducere, conform art. 30 alin. (1), fiind menținut în acest fel și după aplicarea Legii-cadru nr. 284/2010 și Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice (*Legea nr. 285/2010*).

35. În ceea ce privește cea de-a doua categorie, s-au aplicat dispozițiile actelor normative privind salarizarea, în principal Legea-cadru nr. 330/2009 și actele ulterioare.

36. Față de succesiunea actelor normative și efectele acestora în timp, apare o diferențiere de salarizare în ceea ce privește salariații muzeelor care aveau gradul de muzeu de importanță națională la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 și care aveau și au păstrat în plată sporul de 20% în salariul de bază și salariații muzeelor care au dobândit gradul de muzeu de importanță națională ulterior, în speța de față în anul 2015 (situația Muzeului Național al Literaturii Române Iași) și care nu au inclus sporul de 20% în salariul de bază, având salarizarea specifică muzeelor de importanță națională.

37. Cadrul legislativ începând cu anul 2015 [*Legea nr. 71/2015* pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 71/2015*), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare], urmărește o salarizare unitară a personalului plătit din fonduri publice și înlăturarea discriminărilor create de aplicarea în timp a legilor succesive ale salarizării, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

38. Dobândind, în anul 2015, rangul de muzeu de importanță națională, devin incidente prevederile art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, potrivit căreia în cazul schimbării condițiilor în care își desfășoară activitatea personalul beneficiază de drepturile corespunzătoare noilor condiții, la nivelul acordat pentru funcțiile similare în plată din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat. Însă, în cadrul autorității administrative tutelare — Consiliul Județean Iași nu există o funcție similară în plată, întrucât acesta nu mai tutelează niciun muzeu de importanță națională. Ca atare, lipsește elementul referențial impus de norma legală, impunându-se a se determina modalitatea de aplicare a dispoziției, în condițiile în care la nivelul instituției/autorității publice nu există o funcție similară în plată, în sensul arătat de actul normativ, iar funcțiile similare de la nivel central (în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale) beneficiază de alte tipuri de alocări bugetare.

39. Nu se poate aprecia că, în lipsa elementului de referință — funcție similară în plată, salarizarea personalului muzeal rămâne neschimbată, în condițiile în care actul normativ reclamă salarizarea corespunzător noilor condiții.

40. Nu în ultimul rând, a mai arătat instanța de trimitere, se impune a fi lămurit și dacă toți salariații care își desfășoară activitatea într-un „muzeu de importanță națională” beneficiază de drepturile aferente acestei categorii muzeale sau se aplică exclusiv funcțiilor prevăzute în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010.

41. Această lămurire se impune din perspectiva faptului că există diferență între reîncadrare, care se face potrivit legii-cadru de salarizare, ale cărei anexe nu se aplică, și plata efectivă a drepturilor salariale, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 32/2015.

42. În acest sens, salariații muzeali cu funcții de cercetător științific, operator date, redactor, îngrijitor, paznic referent etc. (care în baza Legii-cadru nr. 284/2010 sunt încadrați în

capitolul II din anexa nr. II și capitolul IV din anexa nr. IV la legea-cadru) din cadrul celorlalte muzee de importanță națională au beneficiat de sporul de 20% anterior anului 2009 (în calitate de salariați ai acestor tipuri de muzee) și au menținut în plată acest spor și ulterior apariției Legii-cadru nr. 330/2009 și Legii-cadru nr. 284/2010, chiar dacă nu sunt cuprinși în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010.

43. În același timp, salariații muzeelor (cu funcții de cercetător științific, operator date, redactor, îngrijitor, paznic referent etc., care sunt încadrați în capitolul II din anexa nr. II și capitolul IV din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010) ce au dobândit titulatura de muzeu de importanță națională ulterior anului 2010 (în speța, în 2015) nu sunt cuprinși în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010.

VI. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

44. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat că nu au practică judiciară cu privire la chestiunea de drept sesizată.

45. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 774/C/1049/III-5/2018 din 10 aprilie 2018, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

46. Nu au fost identificate decizii relevante ale Curții Constituționale referitor la chestiunea de drept în discuție.

VIII. **Raportul asupra chestiunii de drept**

47. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

IX. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

48. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctele de vedere formulate de către părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

49. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă prevăd următoarele: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

50. Textul de lege citat instituie următoarele condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, cerințe care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a curții de apel sau a tribunalului investit să soluționeze cauza;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate;
- asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

51. Primele trei condiții enumerate sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost sesizată de un complet al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, investit în ultimă instanță cu soluționarea unui conflict de muncă, potrivit dispozițiilor art. 208 raportat la art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 96 pct. 2 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

52. Curtea de Apel Iași este legal investită cu soluționarea unui apel într-o cauză având ca obiect un conflict de muncă; hotărârea pronunțată de tribunal în primă instanță este supusă numai apelului, astfel că hotărârea pronunțată de Curtea de Apel Iași va fi definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

53. În ceea ce privește condiția ca sesizarea să privească o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, sunt de reținut următoarele:

54. Deși dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc noțiunea de „chestiune de drept”, în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a stabilit că analiza aspectelor generale de admisibilitate trebuie să aibă în vedere faptul că procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei probleme de drept reale, esențiale și controversate, care se impune cu evidentă a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

55. Condiția dificultății chestiunii de drept nu este prevăzută în mod explicit de dispozițiile art. 519—520 din Codul de procedură civilă, însă rezultă în mod evident din interpretarea coroborată a acestora.

56. Dificultatea chestiunii de drept rezultă din posibilitatea reală de a interpreta diferit sau contradictoriu norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, iar stabilirea dificultății, drept condiție a admisibilității, este absolut necesară pentru a se verifica dacă instanței supreme i se solicită soluționarea de principiu a unei probleme de drept, astfel cum impun dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, sau este chemată, în fapt, să soluționeze chiar litigiul în cauză.

57. În acest scop, examinând succint cauza ce are ca obiect apelul în care a fost formulată sesizarea, rezultă că cererea de chemare în judecată a fost formulată față de împrejurarea că, prin Hotărârea Guvernului nr. 862/2015, Muzeul Literaturii Române Iași, aflat în subordinea Consiliului Județean Iași, a dobândit titlatura de muzeu de importanță națională, anterior clasificarea acestuia fiind de muzeu de importanță regională, iar prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anexa nr. IV — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Cultură”*, la capitolul III, sunt stabilite distinct salariile de bază din sistemul muzeelor publice din România, pentru muzee de importanță națională, respectiv alte muzee; prin sentința apelată, pârâțul Muzeul Național al Literaturii Române Iași a fost obligat să realizeze reîncadrarea salarială a reclamanților, angajați ai muzeului, începând cu data de 21 octombrie 2015, prin luarea în considerare a grilei de salarizare corespunzătoare caracterului de muzeu de importanță națională, și să plătească fiecărui reclamant diferențele de drepturi salariale.

58. Pârâțul Muzeul Național al Literaturii Române Iași, în motivarea apelului prin care a solicitat modificarea în parte a sentinței, a arătat că instanța nu a avut în vedere faptul că nu toți angajații reclamanți sunt încadrați pe funcțiile specifice

prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010, la anexa nr. IV, capitolul III, o parte dintre reclamanți fiind încadrați pe funcții specifice altor grile de salarizare din alte domenii, aspect care creează imposibilitatea reîncadrării acestora la un nivel de salarizare superior specific statutului de muzeu de importanță națională, întrucât grilele respective nu prevăd diferențieri ale nivelului salarial pe criteriu de importanță națională sau locală; a mai invocat apelantul faptul că reîncadrarea salarială doar a personalului ce ocupă funcții prevăzute în grila de salarizare specifică muzeelor naționale ar crea o nedreptate și o discriminare față de ceilalți salariați care lucrează la aceeași instituție, dar la alte compartimente, iar, pe de altă parte, ar crea o discriminare între acești salariați și salariații ce lucrează în compartimentele similare de la celelalte muzee de rang național, care beneficiază de nivelul salarial specific muzeelor de importanță națională.

59. În acest context, titularul sesizării se întreabă, plecând de la ipoteza că schimbarea poziției în clasificarea legală din „muzeu de importanță regională” în „muzeu de importanță națională”, în anul 2015, determină la nivel salarial drepturile corespunzătoare noilor condiții de încadrare, care este elementul referențial de raportare al noilor drepturi salariale, în situația în care la nivelul autorității administrației publice locale tutelare nu există o funcție similară în plată, și dacă modificarea drepturilor salariale, în aceeași ipoteză, vizează toți salariații care își desfășoară activitatea într-un „muzeu de importanță națională” sau aceasta se aplică exclusiv funcțiilor prevăzute în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010.

60. Din cele reținute rezultă că acestea sunt probleme concrete ale cauzei, asupra cărora părțile au puncte de vedere diferite. Practic, ceea ce se urmărește prin întrebările formulate este, pe de o parte, determinarea modalității de aplicare în cauză a dispozițiilor legale, prin identificarea unui element de referință în ceea ce privește drepturile corespunzătoare noilor condiții de încadrare a reclamanților, iar, pe de altă parte, stabilirea faptului dacă modificarea drepturilor salariale se aplică tuturor reclamanților sau numai unora dintre aceștia. Ambele aspecte ce formează întrebările se raportează la o situație concretă, particulară și singulară, ce privește dobândirea de către Muzeul Literaturii Române Iași a titlaturii de „muzeu de importanță națională”, ceea ce conduce la concluzia că se tinde, în fapt, la soluționarea fondului cauzei, iar nu la dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept care prezintă dificultate.

61. Or, art. 519 din Codul de procedură civilă se referă la interpretarea propriu-zisă a conținutului unor dispoziții legale în sensul dezlegării de principiu a unei chestiuni de drept care prezintă dificultate și de care depinde soluționarea pe fond a cauzei, cu scopul de a împiedica apariția unei jurisprudențe neunitare în materie.

62. Modalitatea de aplicare a dispozițiilor legale în împrejurările particulare ale cauzei excedează dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă. Interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării unei cauze, în raport cu situația de fapt și circumstanțele proprii fiecărui litigiu, revin instanței de judecată care a fost investită cu soluționarea cauzei, sunt în sfera de competență a acesteia și nu a completului sesizat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

63. Interpretarea normelor de drept civil este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii situației de fapt concrete din cauză, iar instanța de judecată este ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice.

64. Stabilirea concretă a drepturilor corespunzătoare noilor condiții de încadrare, identificarea unui element de referință de raportare a drepturilor salariale, aplicarea sau nu a unor grile de salarizare reprezintă chestiuni ce privesc soluționarea cauzei și se realizează în funcție de situația de fapt și circumstanțele concrete ale speței, cu interpretarea și aplicarea actelor normative incidente în materie de salarizare, în succesiunea acestora, a principiilor care stau la baza sistemului de salarizare, astfel cum sunt reglementate de legiuitor, și ținând seama de deciziile obligatorii pronunțate deja de Înalta Curte de Casație și Justiție în această materie și de Curtea Constituțională.

65. Identificarea normelor legale incidente și interpretarea acestora în vederea aplicării în cauză, folosind metodele de interpretare a normelor juridice, sunt în atribuția exclusivă a judecătorului care soluționează litigiul, căruia îi revine obligația de a judeca direct și efectiv, în baza rolului constituțional, cu respectarea dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă” și

a dispozițiilor art. 22 din Codul de procedură civilă, care prevăd că: „(1) Judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile.

(2) Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. (...)”

66. Existența unei lacune legislative, respectiv lipsa unei reglementări în ceea ce privește regimul juridic al Muzeului Literaturii Române Iași care, după dobândirea titlaturii de muzeu de importanță națională, nu a trecut în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, ci a rămas sub tutela autorității locale, nu își poate găsi remediul în pronunțarea unei hotărâri prealabile.

67. Prin urmare, nu este îndeplinită cerința de admisibilitate privind existența unei chestiuni de drept de care să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost formulată sesizarea de pronunțare a unei hotărâri prealabile.

68. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 6.839/99/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *În interpretarea și aplicarea dispozițiilor capitolului III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 4 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, schimbarea poziției în clasificarea legală din „muzeu de importanță regională” în „muzeu de importanță națională” în anul 2015 determină la nivel salarial drepturile corespunzătoare noilor condiții de încadrare și, în această ipoteză, care este elementul referențial de raportare al noilor drepturi salariale în condițiile în care la nivelul autorității administrației publice locale tutelare nu există o funcție similară în plată?*

Modificarea drepturilor salariale, în ipoteza ridicată la prima întrebare, vizează toți salariații care își desfășoară activitatea într-un „muzeu de importanță națională” sau aceasta se aplică exclusiv funcțiilor prevăzute în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18 iunie 2018.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

